

Frederic Amat i els llibres

Una exposició a l'ACVic, Centre d'Arts Contemporànies recull la relació de l'artista amb el llibre i la cal·ligrafia

Vic

Jordi Vilarradó

Ve de lluny, la relació entre Frederic Amat i els llibres. Des de la seva joventut, l'any 1973, quan va il·lustrar la poesia de J. V. Foix, precisament la que celebrava els seus 80 anys i que va titular *Tots hi serem al Port amb la Desconeguda*. El poeta de Sarrià era visionari: havia vinculat la seva paraula a l'art de Dalí i Miró –la primera avantguarda– i després a Tàpies o Ponç –Dau al Set, els de la represa en la postguerra– i sabia que la nova saba eren artistes com Amat. El que potser no intuïa Foix era que estava posant la llavor d'una relació amb el llibre que Frederic Amat, possiblement un dels artistes vius més importants que hi ha a Catalunya, mantindria al llarg de tota la seva trajectòria, en diferents formes. La síntesi es mostra a l'exposició "Espai llibres", que l'artista va inaugurar la setmana passada a l'ACVic, Centre d'Arts Contemporànies. Una producció pròpia, comissariada per Vicenç Altaió, que obre amb potència la temporada 2020/2012 de l'ACVic, que com tantes altres sales va veure estroncada la programació el passat mes de març.

En la inauguració, Amat explicava que les seves connexions amb els llibres "han estat un estímul per a la

Frederic Amat, davant del gran mural amb les il·lustracions de 'Les mil i una nits', dijous passat a l'ACVic

meva obra plàstica". De Foix a Brossa, a qui va proposar ell mateix de crear conjuntament un llibre-objecte, la capsa de màgia *Llibre de la pluja*, on les seves serigrafies són una escenografia per a les accions. I van venir molts més *agermanaments* literaris: Juan Benet, Cabrera Infante, Juan Goytisolo... No són només il·lustracions de llibres. Poden ser, per exemple, les fotografies de la *Suite Varanasi*, inspirades en una estada a Benarès (Índia), i els entramats de fils elèctrics dels carrers, o els cinc gravats de la sèrie *Incendis*

amb poemes del mateix Altaió que remetent a les cal·ligrafies, a l'escriptura vertical i horitzontal, al signe... Perquè de cal·ligrafies es

"És dels darrers artistes que té una cal·ligrafia personal"

tracta: "Amat és dels darrers artistes que fan servir una cal·ligrafia personal", explica el comissari de l'exposició. Un signe que l'identificaria

entre molts, igual que sabríem distingir el de Joan Miró. "Això és el que fa l'Amat: fa renéixer l'escriptura", remarca Altaió.

L'exposició és una mostra de la seva inesgotable capacitat per utilitzar els llenguatges més diversos. A les parets de l'ACVic hi ha pintura, fotografia, tècniques gràfiques... i en expositors es poden veure llibres d'artista, connexions amb el teatre, amb el cinema... Amat absorbeix i integra. I destil·la. El recorregut segueix amb la visió d'un gran mural en què es recullen il·lustracions que

La complicitat Amat-Altaió es concreta a Vic

Vic Frederic Amat (Barcelona, 1952) és un dels grans creadors catalans contemporanis. Des de la pintura, ha integrat tots els llenguatges artístics (escenografies, cinema, arquitectura...) i ha exposat a tot el món. Vicenç Altaió (Santa Perpètua de Mogoda, 1954) és poeta, assagista, crític d'art, editor i, com ell mateix es defineix, "traficant d'idees". Còmplices per generació i per amistat, Vic els ha brindat l'ocasió de concretar-ho en una exposició que ha estat produïda per l'ACVic.

va elaborar per a l'edició del llibre *Les mil i una nits* que va fer Galaxia Gutenberg / Círculo de Lectores. De les 400 que tenia l'edició, se n'ha seleccionat un centenar, reproduïdes en fotocòpia, que mostren en un mosaic que ocupa tot un mur de la sala la varietat de recursos i referències de l'artista. El recorregut es tanca amb un altre clàssic, l'edició de *L'Odisea* que Enciclopèdia Catalana va fer amb la traducció de Carles Riba i les il·lustracions d'Amat. De l'avantguarda als clàssics, un cercle que es tanca.

Sama Genís, al cycle de ceramistes osonencs

Vic La ceramista Sama Genís, que acaba d'exposar fa poc a L'albergueria, participa ara en el cycle de ceramistes osonencs de l'ACVic amb l'exposició "Natures mortes". En la seva recerca constant per anar més enllà en les possibilitats de la ceràmica, Genís treballa ara amb materials extrems de la natura ("les *males herbes* en què ningú es fixa, les que creixen arran dels camins", explica), les banya en ceràmica i les posa al forn. El resultat és "un moviment d'amor, amor profund envers les coses, les coses petites, insignificants", explica Toni Casassas en un text escrit per a l'exposició.

Pere Puntí i Jordi Puntí, units per Pep Guardiola

Vic El fotoperiodista vigatà Pere Puntí (a la imatge) i l'escriptor manlleuenc Jordi Puntí col·laboren a l'espai de l'Aparador de l'ACVic, en una nova mostra del cycle Relats fotogràfics, en què foto i text estableixen un diàleg. En aquesta ocasió, la fotografia és d'una semifinal de Champions League de 2010 entre el Barça i l'Inter de Milán en què els llavors entrenadors –Pep Guardiola i Jose Mourinho– se saluden. El llenguatge no verbal d'un i altre explica els respectius caràcters, en una composició perfecta. "Es diuen igual, Pep i Jose, però no poden ser més diferents", escriu Jordi Puntí.